

Böröczky Zoltán vendéglátó vállalkozó élete

Böröczky Zoltán

Böröczky Zoltán 1922-ben született Adásztevelen. Szülei, Böröczky Gábor és Merétey Jolán ebben a faluban éltek, mint gazdálkodók. Itt, a jó tanítókkal rendelkező református elemi iskolában végezte el az akkor kötelező hat osztályt.

Ipart tanulni egyéves várakozás után Pápára ment, ahol közeli rokona, Böröczky Géza szegődtette tanoncnak kitűnően működő vendéglőjébe, mely abban az időben Pápán a tekintélyes polgárok és értelmiségiek találkozóhelye volt remek konyhával, két étteremmel és nagyméretű pincével, melyben csak minőségi somlói és balatoni borokat tartottak. A város tekintélyes testületei, közösségei itt tartották összejöveteleiket, ünnepi ebédjeiket és búcsúvacsoráikat. A fiatal fiú, Böröczky Zoltán igen jó adottságokkal rendelkezett a vendéglátó szakmához, s a munkában fáradhatatlannak bizonyult. A tanulóévek alatt maradéktalanul sikerült elsajátítania a szükséges ismereteket, s az ipariskolában is példamutató magatartást tanúsított. Ennek megfelelően a segédvizsgát időben igen jó eredménnyel tette le.

1945 után munkaadója segítségével sikerült bejutnia tapasztalatok szerzése céljából neves budapesti éttermekbe. Ez igen jó hatással volt fellépésére, s ismeretei is jelentősen gazdagodtak.

Miután hazatért Pápára, 1943-ban behívták katonai szolgálatra a pápai repülőtérre, ahol képzettségének megfelelően az élelmezéssel kapcsolatos beosztást nyert. Itt is kiválóan megállta a helyét.

1945 márciusában a szovjet csapatok közeledésének hírére az alakulatot Németországba vezényelték, ahol hosszú hányódás után Regensburgban telepedtek le. Ott amerikai fogságba estek. Ez nem tartott sokáig, 1945 végére egyik hazatelepítő szervezet vonatán sikerült Pápára hazatérnie.

Miután rokona, Böröczky Géza vendéglőjét érkezésük után a szovjet csapatok birtokba vették, rövid ideig munka nélkül maradt. Szerencsére 1946 elején a tulajdonos visszakarta vendéglőjét, így Böröczky Zoltán itt helyezkedett el, mint főpincér.

Böröczky Géza felhasználva sok évtizedes tapasztalatát, valamint az átmeneti fellendülést, valóságos üzletházzá fejlesztette vállalkozását. Megfelelő szervezéssel nemcsak a vendégeiről gondoskodott példamutató módon, hanem a kocsiival érkezők lovait is ellátta, sőt szükség esetén állatorvost biztosított számukra. A vendéglő udvarán a lovak patkolására is lehetőség volt.

A fejlesztésben nagy része volt Böröczky Zoltán fiatalos dinamizmusának, kezdeményező-készségének, aki főként az étteremben valósított meg reformokat, s tette vonzóvá a kiszolgálást a város lakói számára. A vendéglő kitűnő légköre, az egyre bővülő választék, a példamutató tisztaság, a vendéglátók korrektsége szintén sok pápait csábított ebbe a szépen karbantartott intézménybe.

1949-ben véget ért az aranykor, a vendéglőt államosították, onnan Böröczky Gézának ki kellett költöznie, aki helyette a ma Böröczky dombnak nevezett téren egy ásatag épületben egy kis helyiséget kapott borkimérés céljára. Ennek a vezetését a tulajdonos Böröczky Zoltánra bízta, ő maga csak a beszerzéssel foglalkozott. Ezt a kis vállalkozást, melynek nem volt jövője, évek múlva fel kellett számolni. Az épületet rövidesen le is bontották.

Böröczky Géza ezután néhány évre üzletvezetői állást kapott Hévízen az igen nívós Béke étteremben, majd utána nyugdíjba vonult.

Böröczky Zoltán, miután munkahelye megszűnt, az államosított pápai vendéglátóhelyeken vállalt az ötvenes években állást. Mint kiváló vendéglátó szakember szolgált a Központi étteremben, a Kossuth étteremben és üzletvezetőként a Béke Szállóban.

1961-ben vette át a Veszprém megyei Vendéglátó Vállalat nagy múlttal rendelkező Hódoska vendéglőjének az irányítását, mely régi hírnevét elvesztve egyszerű, szegényes borkiméréssé fejlődött vissza az államosítás után.

Böröczky Zoltán itt rövid időn belül nívós éttermet nyitott, melegkonyhát létesített, kulturált körülményeket teremtett. Különösen fellendült a forgalom, mikor szép, árnyas kerthelyiséget kapcsolt a vendéglőhöz.

Itt sorozatban követték egymást az érettségi bankettek, a város iskoláinak találkozói és más közösségek rendezvényei. Nagy vonzerőt biztosított a vendéglőnek az a hagyomány is, mely szerint egykor, pápai diákoskodása idején a halhatatlan költő, Petőfi Sándor gyakran ellátogatott ide vidám diáktársai kíséretében.

Mintegy húsz évig tartott a Hódoska vendéglőnek ez a virágkora. Ekkor a tevékeny üzletvezető nyugdíjba vonult, majd 73 éves korában, 1995-ben elhunyt.

Sajnos, napjainkra a történelmi múlttal rendelkező Hódoska vendéglő eltűnt a város térképéről.

(Huszár János)

